

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 6 (2578).

СУБОТА, 13 СІЧНЯ 1979 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ПЛАНІ ПАРТІЇ— КОМПАС МОЛОДИХ

Завдання, що випливають з постанови листопадового (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС, виступу на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, рішення грудневого (1978 р.) Пленуму ЦК Компартії України обговорені на пленумі ЦК ЛКСМУ, що відбувся 10 січня в Києві. В цьому питанні виступив перший секретар ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнко.

Було розглянуто також роботу Вінницької обласної і Донецької міської комсомольських організацій по виконанню рішень XVIII з'їзду ВЛКСМ. Із звітами виступили перший секретар Вінницького обкому ЛКСМУ В. І. Юр'єв і перший секретар Донецького міського обкому ЛКСМУ В. М. Кабанов.

Як відзначалось на пленумі, комсомольці і молодь республіки вбачають свій патріотичний обов'язок у ще активнішій участі в здійсненні соціально-економічної програми, наміченої XXV з'їздом КПРС, дальшому підвищенні ефективності і якості усієї роботи. Вивчення матеріалів листопадового Пленуму ЦК КПРС і грудневого Пленуму ЦК Компартії України, що широко розгорнулось у комсомольських організаціях, дало новий імпульс зростанню творчої активності юнаків і дівчат. Бюро ЦК ЛКСМУ підтримало патріотичну ініціативу кращих молодих виробників, передових комсомольсько-молодіжних колективів, які зобов'язалися виконати до 60-річчя комсомолу України план чотирьох років п'ятирічки, а до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — п'ятирічне завдання. Цей заклик підхопили 8 тисяч комсомольсько-молодіжних колективів, близько 200 тисяч юнаків і дівчат республіки.

Слід всемірно використати підготовку до цих знаменних дат для дальшого поліпшен-

ня організації соціалістичного змагання, добиватися масової участі юнаків і дівчат в ударній вахті за право бути сфотографованими в Ленінському меморіалі в місті Ульяновську біля пам'ятного Червоного Прапора ЦК КПРС, яким нагороджено комсомол за заслуги в комуністичному будівництві і в зв'язку з 60-річчям ВЛКСМ.

Учасники пленуму говорили про багато цікавих справ і починів комсомольських організацій. Відзначався досвід комітетів комсомолу Вінниччини у залученні молодих трудівників до боротьби за високу культуру землеробства, вирощування високих врожаїв зернових. Найважливішою справою Донецької міської комсомольської організації стало шефство над розвитком вугільної і металургійної промисловості. Тільки з початку п'ятирічки у цій галузі направлено за комсомольськими путівками близько тисячі юнаків і дівчат.

На пленумі йшлося про необхідність примножити конкретний вклад комсомольських організацій республіки в розвиток провідних галузей народного господарства, ширшу участь у русі «Працювати без відставок». Позитивний досвід цієї роботи нагромаджений рядом комітетів комсомолу Дніпропетровської, Львівської, Харківської областей, міста Києва. Одне з головних завдань молоді — брати активну участь у боротьбі за дальше піднесення сільсько-господарського виробництва, поліпшувати комсомольське шефство над громадським творчим твором.

Надючи великого значення прикладу передовиків, промовці відзначали, що в боротьбі за ефективність і якості особливо важливі узагальнення і поширення передового досвіду, широка і ділова підтримка цінних починів. Наприклад, велике значення має ініціатива моло-

дих новаторів Запорізької області, які вирішили внести свій вклад у скорочення частки ручної праці.

Разом з тим ряд комітетів комсомолу було піддано критиці за прояви формалізму в організації змагання молоді, виховної роботи серед юнаків і дівчат. Підкреслювалась необхідність підвищення евангельної ролі комсомольсько-молодіжних колективів у розв'язанні виробничих завдань. Кожному комсомольському працівникові і активістові слід глибоко вивчити книги товариша Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина», які є справжніми підручниками життя. Висновки, поради і рекомендації, що містяться у цих творах, мають стати принциповою основою роботи комітетів комсомолу по добору, вихованню і розстановці кадрів, найважливішою умовою дальшого вдосконалення всієї організаційної і політичної діяльності.

Лідері зростаючої масштаби завдань вимагають від комітетів комсомолу з ще більшою енергією, наполегливістю і цілеспрямованістю мобілізувати молодь на ударну, високоефективну працю, виховувати в неї прагнення віддавати всі сили виконанню планів десятиї п'ятирічки, прикрасити пейзаж і відчуття копістю Батьківщини.

Затверджено заходи ЦК ЛКСМУ України, спрямовані на дальше посилення комуністичного виховання молоді, підвищення тривалості і громадської активності кожного комсомольця, кожної молодої людини, організаційно-політичне зміцнення комсомольських лав.

Пленум розглянув організаційні питання. У зв'язку з переходом на партійну роботу М. П. Белобородський увільнений від обов'язків першого секретаря і члена бюро ЦК ЛКСМУ. Другим секретарем ЦК ЛКСМУ обрано Б. В. Солдатенка. Пленум обрав секретарем і членом бюро ЦК ЛКСМУ Л. І. Шаєвчу, увільнивши від цих обов'язків Р. І. Черв'якову у зв'язку з виїздом на навчання.

У роботі пленуму взяв участь завідувач відділом організаційно-партійної роботи ЦК Компартії України Г. К. Крючков.

(РАТАУ).

тих металів Володимир Татаренко.

Комсомольсько-молодіжна бригада, в якій він працює, ділом підтримала товариша. За попередніми підрахунками, останній місяць року хлопці працюватимуть тільки на заготовлених матеріалах.

С. ТИШКО,
керівник корпусу
«Молодого комуніста»
М. Світловодськ.

ПІОНЕРСЬКІ СІВАЛКИ

До знаменної дати в житті комсомолу України школярі

Вільшанського району вирішили зібрати 50 тонн металодому, 10 тонн макулатури, розповсюдити літератури на 3 тисячі карбонанів.

Піни в школах вже взялися за діло. До речі з 50 тонн металодому можна виготовити сорок кукурудзних або 15 зернових сівазок і може, з часом сіваками з написом «Виготовлено з металодому» зібраного вільшанським піонером, засіватимуть лан самі ті, хто піни збирає брут.

В. ЄДНАК,
другий секретар Вільшанського райкому комсомолу.

РАДЯНСЬКА ДЕМОКРАТІЯ В ДІЇ

У КРАЇНІ ПОЧАЛИСЬ ОКОЖНІ
ПЕРЕДВИБОРНІ НАРАДИ

Виборча кампанія вступила в новий важливий етап — почалися окружні передвборні наради. Відповідно до прийнятого торік Закону про вибори до Верховної Ради СРСР представники громадських організацій, трудових колективів обговорюють висунуті на передвборних зборах кандидатури до найвищого органу народної влади країни, приймають рішення про їх підтримку.

11 січня в Москві відбулась передвборна нарада представників трудящих Бауманського виборчого округу столиці по виборах до Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

Колектив нашого заводу, сказав монтажник заводу лічильно-аналітичних машин Г. П. Кубеєв, на своїх зборах одноголосно постановив висунути кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР видатного керівника нашої партії і держави, продовжувача справи великого Леніна Леоніда Ілліча Брежнєва. За зорученням колективу підприємства я звертаюсь до учасників окружної передвборної наради із закликом підтримати висунення товариша Л. І. Брежнєва кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Бауманському виборчому округу столиці. Впевнений, що висунення Леоніда Ілліча кандидатом у депутати буде з гарячим схваленням і ентузіазмом підтримане всіма радянськими людьми, бо він є справді всенародним депутатом.

Учасники наради гаряче підтримали пропозиції про висунення кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Бауманському виборчому округу Леоніда Ілліча Брежнєва.

Передвборна нарада представників трудящих Железнодорожного виборчого округу міста Москви постановила схвалити рішення про висунення кандидатами в депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР Леоніда Ілліча Брежнєва і бригадира комплексної бригади БУ-11 управління «Зеленоградбуд», Героя Соціалістичної Праці Миколи Анатолійовича Злобіна.

Представники трудящих Червоноушинського виборчого округу міста Москви по виборах до Ради Союзу Верховної Ради СРСР на окружній передвборній нараді схвалили рішення передвборних зборів, які висунули кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР Леоніда Ілліча Брежнєва і президента Академії наук СРСР Анатолія Петровича Александрова.

Учасники передвборних нарад які відбулись в столиці, схвалили пропозиції колективів багатьох підприємств про висунення кандидатом у депутати по Московському міському виборчому округу по виборах до Ради Національностей Верховної Ради СРСР члена Політбюро ЦК КПРС Голови Ради Міністерств СРСР Олексія Миколайовича Косигіна.

Колективи підприємств ряду районів Підмосков'я, які входять до складу Ступінського виборчого округу, назвали своїм кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР члена Політбюро ЦК КПРС, голову Комітету Державної безпеки СРСР Юрія Володимировича Андропова. Учасники окружної наради підтримали ці пропозиції.

Учасники окружної передвборної наради представників трудящих Пеовського виборчого округу міста Москви прийняли постанову про

висунення кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ММК КПРС Віктора Васильовича Гришина.

Представники колективів трудящих Мінського міського другого виборчого округу на передвборній нараді підтримали пропозиції про висунення члена Політбюро ЦК КПРС, міністра закордонних справ СРСР Андрія Андрійовича Громико кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

Представники трудящих Мінського — Фрунзенського виборчого округу по виборах до Ради Національностей Верховної Ради СРСР на нараді постановили підтримати висунення кандидатами в депутати Леоніда Ілліча Брежнєва і слюсаря-інструментальника виробничого об'єднання «Горизонт» Миколи Яковича Баркуна.

Пропозиції про висунення кандидатами в депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР Олексія Миколайовича Косигіна і токаря заводу імені С. М. Кірова Володимира Лесновича Шварова підтримали на окружній нараді представники трудящих Гомельського міського виборчого округу.

Учасники окружної передвборної наради Чкаловського виборчого округу міста Свердловська прийняли постанову висунути кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по цьому округу члена Політбюро ЦК КПРС секретаря ЦК КПРС Андрія Павловича Кирilenка.

Відбулась окружна нарада в Кіровському виборчому окрузі міста Свердловська. Прийнято постанову висунути кандидатами в депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР Олексія Миколайовича Косигіна і пошивника взуття виробничого об'єднання «Уралобувь» Лідію Петрівну Корсуківу.

Учасники окружної передвборної наради представників трудящих Алма-Атинського — Ленінського виборчого округу по виборах до Ради Союзу Верховної Ради СРСР вирішили підтримати висунення кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР по цьому округу члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії Казахстану Дінмухамеда Ахмедовича Кунаєва.

Представники трудящих Кіровського виборчого округу міста Риги постановили підтримати висунення кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР члена Політбюро ЦК КПРС Голови Комітету партійного контролю при ЦК КПРС Артеда Яновича Пельше.

Передвборна нарада Цесіського виборчого округу по виборах до Ради Національностей Верховної Ради СРСР вирішила підтримати висунення кандидатами в депутати Леоніда Ілліча Брежнєва і тракториста колгоспу «Алакетс» Героя Соціалістичної Праці Яніса Петровича Пінкі.

На передвборній нараді представників колективів і організацій Московського виборчого округу міста Ленінграда прийнято рішення підтримати висунення кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР члена Політбюро ЦК КПРС першого секретаря Ленінградського обкому партії Говгорія Васильовича Волоніна.

(Закінчення на 2-й стор.).

У РАХУНОК ГРУДНЯ

«Дві робочі зміни працювати на заготовлених матеріалах!» — з такою ініціативою виступив плавильник Світловодського заводу чис-

(Закінчення).

Поч. на 1-й стор.).

Представники трудових колективів Кіровоградського виборчого округу міста Ленінграда на окружній передвиборній нараді підтримали рішення передвиборних зборів про висунення кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР члена Політбюро ЦК КПРС, секретаря ЦК КПРС Михайла Андрійовича Суслова.

На передвиборних нарадах у Ленінграді прийнято постанови про схвалення пропозицій трудових колективів про висунення кандидатами в депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР по Ленінградському міському виборчому округу Леоніда

РАДЯНСЬКА ДЕМОКРАТІЯ В ДІЇ

Ілліча Брежнєва і вальцювальника об'єднання «Кіровоградський завод», Героя Соціалістичної Праці Івана Яковича Прокоф'єва.

Учасники окружної передвиборної наради Кунцевського виборчого округу міста Москви схвалили висунення кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР члена Політбюро ЦК КПРС, міністра оборони СРСР Маршала Радянського Союзу Дмитра Федоровича Устинова.

Відбулась передвиборна нарада представників труда-

щих Вільнюського—Жовтневого виборчого округу по виборах до Ради Національностей, її учасники одногосно підтримали висунення кандидатами в депутати Леоніда Ілліча Брежнєва і радіомонтажника заводу радіокомпонентів Іоанни Антонович Клімаченко.

На передвиборній нараді представників гудящих Кишинівсько—Ленінського виборчого округу по виборам до Ради Союзу Верховної Ради СРСР одногосно схвалено висунення кандидатом у депутати члена Політбюро

ЦК КПРС, секретаря ЦК КПРС Костянтина Устиновича Черненко.

У Києві відбулась передвиборна нарада представників трудящих Київського—Ленінського виборчого округу по виборах до Ради Союзу Верховної Ради СРСР. Її учасники одногосно схвалили пропозиції про висунення кандидатом у депутати члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України Володимира Васильовича Щербинського.

Представники трудящих Дніпродзержинського вибор-

чого округу Дніпропетровської області одногосно постановили висунути кандидатами в депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР Леоніда Ілліча Брежнєва і оператора Дніпропетровського металургійного заводу імені Ф. Е. Дзержинського Володимира Харитоновича Сокола.

Окружні передвиборні на ради звернулись до кандидатів у депутати з проханням дати згоду балотуватися до Верховної Ради СРСР. На нарадах прийнято звернення до виборців, обрано довірених осіб кандидатів у депутати.

(ТАРС).

ПЕРЕПИС: ВЕЛИКИЙ РАХУНОК КРАЇНИ

17 СІЧНЯ 1979 РОКУ ПОЧНЕТЬСЯ ЧЕРГОВИЙ ВСЕСОЮЗНИЙ ПЕРЕПИС НАСЕЛЕННЯ

Перепис населення—загальнодержавна справа. Він має велике політичне і народногосподарське значення. Одержані підсумки дадуть можливість скласти детальну характеристику населення країни, простежити зміни в його демографічній, соціальній і професійній структурі після 1970 року, допоможуть глибше проаналізувати досягнуте, будуть використані при розробці планів економічного і соціального розвитку країни на 1981—1985 роки.

Незважаючи на те, що перепис триватиме вісім днів (з 17 по 24 січня включно), усі відомості в переписні листи повинні висвітлювати за станом на 12 годину ночі з 16 на 17 січня. Це дасть можливість одержати дані на строго зафіксований момент. Передбачено поставити 16 запитань. На 11 з них відповідають відповіді від усього населення

(суцільний перепис), а на 5 інших дасть відповідь чверть спитаних. Суцільне спостереження дозволить одержати відомості не тільки про загальну чисельність населення, а й також про кількість і склад сімей, національний і віковий склад громадян, їхню рідну мову, рівень освіти, джерела задоволення існування.

Одночасно вивчатиметься склад працездатних громадян, зайнятих у домашньому і особистому підсобному сільському господарстві. Їм пропонуються додаткові опитні листи, що допоможуть визначити, яку частину населення і за яких умов можна залучити до суцільного виробництва.

З 27 по 31 січня інструктори-контролери проведуть контрольний обхід з метою перевірки правильності перепису.

(РАТАУ).

ВАЖЛИВА ДЕРЖАВНА СПРАВА

За рішенням Ради Міністрів Союзу РСР із 17 по 24 січня цього року буде проведено шостий Всесоюзний перепис населення.

За цей час спеціальні обліковці завітають в усі квартири. Перепис населення в лікарнях, готелях, санаторіях, будинках відпочинку, де люди мешкають тимчасово, буде проводитися лише один день, 17 січня.

Облік ведеться на двох переписних листах, у які включено 16 запитань. На 11 з них дасть відповіді все доросле населення, а на решту запитань — лише 25 процентів.

Перепис йтиме за місцем фактичного мешкання громадян, зі слів опитуваних. При цьому не потрібно буде пред'являти ніяких документів, незалежно від того, прописаний опитува-

ний у тому місці, де його переписує обліковець, чи ні, і чи має він право на житлову площу.

Переписні підлягають усі радянські громадяни, іноземні піддані, які живуть на території нашої країни, а також співвітчизники, які перебувають за межами Радянського Союзу.

Отримані відповіді на запитання буде використано лише для одержання зведених даних, і працівникам перепису забороняється повідомляти будь-якому зміст відповідей громадян.

Мета перепису — одержати точні дані про чисельність, розміщення і склад населення за статтю, віком, сімейним станом, національністю, рідною мовою, освітою, довідатися, як розподіляється населення за родом занять,

за галузями народного господарства, видами виробництва і суцільними групами.

Всесоюзний перепис населення 1979 року матиме велике міжнародне значення. Його матеріали покажуть, які зміни відбуваються в господарстві країни, в культурному житті радянської людини, і тим самим відобразять велику перетворюючу силу соціалістичного ладу. Його переваги перед капіталістичним.

Активна участь у проведенні перепису кожної радянської людини, її точні й вичерпні відповіді на запитання переписного листа — безперечна умова успіху цієї важливої державної справи.

М. СЛІПЧЕНКО,
інспектор державної статистики міста Кіровограда.

Георгій Якимович уже вкотре перечитує «Цілину». І в пам'яті зринають незабутні події більш як двадцятирічної давності, про які так тепло й проникливо пише Леонід Ілліч Брежнєв. «Цілина епохе... ще раз показала всьому світові найбагатшій моральній якості радянських людей. Вона стала символом беззавісного служіння Батьківщині, великим зверненням соціалістичної епохи».

радістю спостерігав, не скінченні хвилини пишався, уявляючи пухкий коровак, снічений із зерна, вирощеного ним у колосі мертвого степу. А земляки-українці вже й кукрудзу принадалися сити,

КНИГИ ЖИТТЄВОЇ МУДРОСТІ

Цілині автографи Дубиненків

ЛІТНЬОГО для далекого тепер п'ятдесят четвертого року Григорій Дубиненко і його син Віктор за піввіками райкомів партії і комсомолу відбудили з рідних Підгайців на Цілину.

Під монотонний гомін коліс поїзда виразно спливали в пам'яті Григорія Якимовича слова дружини: «А як же, Григору, ми? Он скільки нас у тебе. — Вона погладдила голівку семірічного Сергія, ка і це довісім малюк Олечки. — Як ми будемо без тебе? Та й Людмила в інститут вчиться, вона хоч і доросла, а батьківського піклування потребує...»

Є під Уральськом залізнична станція Шипово. Маленька, загублена в степу, не на кожній карті знайдеш її. Вона й стала постійним місцем проживання Дубиненків — батька, бригадира тракторної бригади, і сина, тракториста. На цю адресу надходили сільськогосподарська техніка, різноманітні вапняки, прибували люди. Неподалік станції був великий казахський аул, де в невисоких мазанках з плоскою покрівлею, що правила одночасно за стелею і дах, мешкали місцеві жителі. Тут і поселилися українці та росіяни, що прибули обжити суворий край. Звели вони на високих палях дерев'яні будинки, щоб талі води весною не знесли їх.

Від будинку, в якому жили Дубиненки, до тракторної бригади відстань солідна — вісімдесят сім кілометрів. На власному мотоциклі чи на радгоспному «газика» мчав бригадир тракторної від агрегату до агрегату, за день спідометр накручував сотні кілометрів. Необхідно було всюди побувати, бо механізатори — здебільшого ровесники його сина: вісімнадцяти-двадцятирічні юнаки, що не мали практичного досвіду роботи, та ще в таких умовах. Степ рівний, гладенький, як поле футбольне. Довжина гіп вимірювалась кілометрами. Важко працювати, особливо вночі. Потужний ДТ-54 на довгій примітній закованій

ваз. Був випадок, коли трохи біда не сталася. Загинув за кермом стомлений Віктор. А трактор, полишаючи за собою чорну смугу ріллі, поїз і повз у темноту. На щастя, кінчилось палине. І замовк двигун на крутому березі невеличкій, але досить глибокій річці.

Багато справ у бригадира тракторної. Оранка, сіяння, збирання першого врожаю. Та ніколи не скаржився на долю Григорій Дубиненко: був він людиною сталевого гарту. Екзамени на зрілість складав на військовій службі, куди призвали його ще в юності тринадцять років. Відслуживши, додому збрився, а тут загнали трирічний сиріт, покликаний солдатом на герць із підступним ворогом — фашизмом. Усю війну, від першого до останнього дня її, пройшов зі зброєю в руках. Мужньо боронив землю рідну, бив ворогів і в Польщі, і в самій Німеччині, визволяв від рабства поневолені гітлерівцями народи Європи. Немало нагород має за подвиги ратні. Передзвін тих орденів і медалей кинув до подвигу й на мирному фронті. Мирному, але такому ж відповідальному, складному й нелегкому.

Там, на Цілині хлопці звали його коротко й лагідно — Батя. Любили вони свого бригадира, а він їх, своїх вірних і надійних друзів. Незмірно щасливим був у літні дні, коли в ті далекі краї приїздила до нього погостювати дружина з меними дітьми — Сергієм та Оленою. Вчителювала вона в рідних Підгайцях, а під час канікул їздила до Казахстану, відвідати чоловіка і сина, подивитися на їхнє нове господарство.

Звідає, з Шипово, Григорій Дубиненко 1957 року проводжав до лав Радянської Армії Віктора. Змінював хлопця одне море на інше, степового корабля на морського, ставши матросом. А Батя лишався на Цілині. З невимовною

баштанні. Пізніше почали вирощувати помідори, огірки, яблука, хоч у ті перші цілині роки родили вони не рясно...

Більше трьох років перебував на Цілині бригадир тракторної Григорій Дубиненко. Несподівано хвороба підірвала — на гадали про себе рани, заподіяні війною. Потрібен був щоденний медичний нагляд, але лікарів тоді на Цілині не вистачало. А працювати вівсяний він не звик і не хотів. Носився ж степом, як раніше, вже не міг.

Повернувся в рідні Підгайці, працював завгоспом, завідуючим гаражем у місцевому колгоспі імені Ульянова. Звідси й пішов війшов. Однак й тоді не здавався трудяшину, допомагав, чим міг, господарству. Така вже у нього вдача неспокійна: до мандрів схильний. Знову мотався по країні, був уповноваженим по заготівлі лісоматеріалів.

Усього себе віддає людям колишній фронтовик і цілинік. Вони шанують його за це. В день тридцятиріччя Перемоги над фашизмом колгосп тракторного приймача подарував Григорію Якимовичу, на честь 60-річчя Збройних Сил СРСР його нагородили медаллю.

Живе в Підгайцях цілинік. Один із перших. А в Донбасі трудиться його син Віктор, комсомолец п'ятдесятих. Гартувався юнак цілиною. Добраю, хоч і суворю була його життєва школа, а дбайливим наставником був батько. Ціліно-ляй пройшли Дубиненки, старший і молодший, не піднятою до них цілиною, зоставши на родючій території свої «автографи», які нині колосяться нивою хлібною, краються будинками добрими, господарствами мішними.

Ю. МАТІВОС,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».
Кіровоградський район.

Механізатори колгоспу імені Калініна Новоархангельського району ще місяць тому закінчили підготовку до роботи всієї посівної та ґрунтообробної техніки. Нині лагодять трактори, сінозбиральні машини. Працюють по-ударному.

На знімку: комсомольці Михайло ХМІЛЬ та Сергій СВІРНИН разом з бригадиром тракторної бригади М. М. ЯРЕМЕЙКОМ за роботою.

Фото І. КОРЗУНА.

Володимир БУБІР

Місто мов, повертаюсь до тебе знов,
До обеліски твоїх несучих квітів.
Завше стрічаю, коли б я сюди
не пришов, не пришов,
Цих матерів найсвітліших у цілому
світі.
Квіти пахнуть, і тепліє від них граніт,
Щоб не топтати їх, спинились
у хмарі вої.
Може щоразу вертати до рідних
зоріт
Тільки тому, що вони обивчались
з віновою.
Вітер зірвався, і поспішався білий
сніг —
Вишні цвітуть, аж в очах забіліло.
Мить — і вишнева фата тихо впала
до ніг.
А наречені стоять сном'янілі.

В ДОРОЗІ

Везе, везе свою матусю
Синочок новеньким «Москвичем».
До неї кицька пригорнулася,
Мурлика ніжно у плече.
«Москвич» зелений, наче гусінь,
Повзе крізь дощ розмитим
шляхом...

Пасуть дорогу ситі вуса,
І стиха хлипа хустки птаха.
А може, то усе здалося,
Вона не хлипа, а сміється.
Спочатку тихо так, і ось вже
Регоче, ледь не захлинується.
І вже від реготу машина
Трясється вся несамоовито,
І раптом дощ солоний ринув,
Як ще ніколи в цьому світі...
А син азеє стареньку матір,
Танцюють вуса поруділі —
Таки вдалося упохотити,
Щоб у будинок престарілих...
Вона не плаче, ні, не плаче,
І не сміється істерично,
А лиш застигла, мармур наче,
Така маленька і велична.

І чорна хустка, наче віко
Груни, що придбана завчасно,
І кицька ніжно так мурлика,
Мовляв, усе їде прекрасно.

Сміється дівча,
у сонці
Купається птахою білою.
Вистрибом, чи не здалось це,
В вальсі чуднім закрутилось.
Волосся, вітром скуповджене,
Сонячною короною
Світниться.

В день народження
Сміх сонця підзвонює.

МАЛЮЮТЬ ДІТИ

Ой які ж тут зайці вухаті
Узялися з сонцем за руки
І танцюють собі на асфальті
Під дитячого лемента звуки!
І сміється сонце беззубе,
Найбеззубіше, мабуть, у світі —
Конопате таке, рудочубе...
А навколо малюють діти.

ДУМКИ,
ВІДГУКИ,
РЕЦЕНЗІЇ

«МАЛЕНЬКА ІСТОРІЯ ПРО ЛЮДСЬКУ ДОБРОТУ» — ТАК НАЗИВАЄТЬСЯ НОВИЙ ФІЛЬМ МОЛОДОГО РЕЖИСЕРА ЦЕНТРАЛЬНОЇ СТУДІЇ ДОКУМЕНТАЛЬНИХ ФІЛЬМІВ ОЛЕКСАНДРА ОПРИШКА. МИНУЛОГО РОКУ ТЕЛЕГЛЯДАЧІ ОЗНАЙОМИЛИСЯ З ЦІЄЮ СТРІЧКОЮ. НЕЗАБАРОМ ФІЛЬМ ПО'ЯВИТЬСЯ НА ЕКРАНАХ КІНОТЕАТРІВ ОБЛАСТІ.

МУДРІСТЬ
І ДОБРО

ФІЛЬМ нікого не залишить байдужим, як не було байдужим серед тих, хто прочитав у «Комсомольській правді» нарис Юрія Роста «Два роки чекає», покладений в основу кінострічки.

Трапилась незвичайна історія. Один із пасажирів, відлітаючи, залишив біля трапа літака собаку, якого з певних причин не пустили разом з ним до літака. Протягом двох років собака чекав свого господаря, зустрічаючи і проводжаючи кожен літак, з надією, боєм удивлявся в обличчя пасажирів. Але господар так і не повернувся.

Автор сценарію Юрій Рост, режисер Олександр Опришко та оператор Юрій Орлов створили тонку, розумну документальну розповідь про людську доброту, про людей, що відгукнулися на публікацію в газеті, пропонували свою допомогу в розшуках господаря собаки або ж викликалися забрати вірного четвероногого друга до себе.

Стрічка проголошує добро й у своїй неласкості — з кадру в кадр, від епізоду до епізоду. І більше одна телефонна розмова, точніше, навіть не розмова, а репліка, випадає з цього контексту, ніби нагадує глядачам, що є ще, окрім добра, і цинізм, байдужість. Ні, не з вітриками борються автори фільму. Ми не бачимо людини, що подзвонила до редакції, лише чуємо її голос — грубий, байдужий. Слова: «А чого ви так хвилюєтесь, кому він потрібен, ваш собака?» — мимоволі народжують в нас протест проти подібної бездушності.

Образотворче вирішення цього епізоду — оригінальне. Кероткі монтажні шматки кіноплівки змішуються на екрані кадрами уніфікованої зйомки,

чітке зображення раптом розпливається, крупний мокрий сніг на екрані нечаче роз'їдає глядача і реальність подій. І на цьому тлі чується недобрый голос невідомого персонажа...

Автори фільму засобами документального кіно виваженно проникають у психологію, емоційний світ людини доброї, розумної, людини, що співчуває чужому горю.

Вміти співчувати! Як це іноді важливо. Нескінченні дзвінки в аеропорт, редакцію, безупинний потік листів, бажання допомогти, — здатність співчувати, — які, зрештою, звичайні людські почуття за цим усім!

У своїй кінорозповіді автори гранично об'єктивні. Вони не прикрашають жодного епізоду вигаданими подіями, показують усе — і стривожені очі собаки, і погляди людей, котрі прагнуть йому допомогти, і егоїзм, відокремленість певної категорії людей від повсякденного життя, і щедрість душі багатьох інших учасників і просто, так чи інакше, причетних до цієї історії.

Вміло, цікаво використовується в кінострічці музика. Перші буденні епізоди фільму, але так можна мелодія викликає у нас передчуття — щось повинне статися; музика готує глядача до драматичного повороту подій. Артист Армен Джигарханян, який читає дикторський текст, вніс у розповідь своє ставлення, свою емоційну оцінку того, що трапляється. Лише маючи надзвичайні акторські здібності, залишаючись поза кадром, можна створити образ розумного, доброго, співчужаючого оповідача.

С. ІЛЛЯШЕНКО,
редактор обласного управління кінофікації.

...Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком
малим.

Т. ШЕВЧЕНКО.

З САМОГО ранку
«дбайливі» материнські руки одягли трирічну доньку, погладдили її по голівці. Потім, уже на вулиці, ті ж «лагідні» руки злегка підштовхнули дівчинку до незнайомого однопверхового будинку, і м'який материнський голос сказав:

— Іди сміливіше. Коли побачиш тьотю в білому халаті, віддає ось цю записочку. Зрозуміла?

— Так, мамо.
Записочка була така ж лаконічна, як і бездушна. В ній писалося: «Дівчинку звати Валя. Три роки. Дорівільно здаю її вам. Мати».

Рідкісний випадок. І все ж за тридцять років роботи Кіровоградського будинку дитини (раніше він називався Будинком немовлят) не поодиноким. Старша медсестра Людмила Миколаївна Євстигнеєва згадає дні, коли до них доставляли немовлят, полишених матерями-зозулями на базарі, чужому подвір'ю. У багатьох із цих історій батьки навіть записочки не залишали. І тоді працівники Будинку дитини самі підбирали малюку ім'я, нерідко даруючи йому разом з теплою свого серця і власне прізвище.

У цьому своєрідному закладі по вулиці Колосівській, 71/24, мешкають дівчатка і хлопчики віком від трьох місяців до трьох років. Щодня вони зустрічають своїми допитливими оченятами близько шістдесяти мам у білосніжних халатах і таких же накрохмалених шапочках. Багато хто з цих дітей навіть не уявляє свою маму без білого халата.

У кожного з малят тут є цікаві іграшки, барвисті, різнофасонні костюмчики і платтячка. В закладі просторі ігрові кімнати, заатишні спальні, є піаніно, навіть кольорові телевізори. А проте і в цій величезній сім'ї маленьких громадян є свої трагедії, болі і жалі...

Вранці в старшій групі Людмила Миколаївна обступила галасливого малеча і наперерей почала розповідати:

— А до нас приходила Петіна мама.

— Вчора була, — вставляв якийсь хлопчик і радісно сміється.

— Ага, вона казала, що

й ще прийде, — додає його сусід.

А осторонь стоїть похнюплена біляз дівчинка і, закусивши нижню губу, перебирає пальчиками полу своєї кофтинки.

— Ти часом не захворіла? — стурбовано звертається до неї Людмила Миколаївна.

— Ні.

— То чому ж ти така смутна? Що тобі сьогодні спалося?

Краще б вона цього не питала. Дівчинка підводить на неї свої великі очі, сповнені глибокого жалю, і тихо каже:

вони можуть бути спокійними за своїх дітей. Тут пильнують їхні здоров'я, дозволяють і спокій медичний персонал у складі чотирьох лікарів, більше п'ятдесяти медсестер, двох зякзладців, няньок.

Щоправда, в цей будинок нерідко потрапляють діти, у яких є і тато, і мама. Мовиться про батьків — злісних алкоголіків. У різних молодих сім'ях це лихо — спільне. На дні чарки топляться в горілкачому чаду не тільки добрі подружні стосунки, а й біляз дитинства.

Батьків-п'яниць позбав-

ГРАНІ МОРАЛІ

БУДИНОК
ДИТЯЧОЇ ДОЛІ

— Мені снилась мама... Та, якої вона зовсім не пам'ятає. І яка ні разу не навідалась у Будинок дитини...

НАЩАСТЯ, останнім часом випадків підкидання майже не трапляється. Деякі сучасні молоді матері вирішують проблему «розв'язання рук» простіше, документально, так би мовити, по закону, здаючи (наче якусь річ) дитину у згаданий заклад. Більше того, окремі жінки виявляють свої ділові якості ще до народження свого первістка.

Скажімо, якщо до Будинку дитини зайшла молода вагітна і прямо з порога спитала:

— Я можу у вас залишити дитину?

— Яку? — здивовано поглянули медсестри-вихователі.

— Ну ту, що у мене буде.

— Та ви ж спершу хоч народіть.

— А потім матиму право у вас залишити. Так?

Звичайно, є випадки, коли у матері-одиначки немає змоги на перших порах утримувати немовля і вони їх приносять у Будинок дитини, звідки через деякий час забирають назад. Тим більше, що всі

ляють батьківських прав, а їхні сини і дочки опиняються в однопверховому будинку, що світиться здивованими вікнами корпусів, де живуть Вані і Колі, Лесі і Маринки. Будинки, що вікнами нагадують дитячі очі, виповнені жимом внутрішнім світлом докору чи запитання.

Історії сімей, де батьки систематично зловживають спиртними напоями, — це історії осиротілих дітей, в яких «зелений змії» прокинець це з молюком матері. Важко про це писати, але ще важче промовчати. Є в Будинку дитини група неповноцінних малюків, які своїм каліцтвом зобов'язані батькам-алкоголікам.

Хотілося б, щоб ці скруті рядки стали серйозним застереженням завтрашнім молодим подружжям, завтрашнім молодим батькам.

ПЕДІАТРИ Любов Семеновна Шаєд і Алла Іванівна Терхунцова розповідали мені, що коли від них забирають трирічних вихованців у дошкільний дитячий будинок, то пікари не можуть стримати сліз. «Ненаць з рідними дітьми прощасмося», — сумно усміхається Любов Семеновна...

СЬОГОДНІ І ЗАВТРА У ВАС ВИХІДНИЙ ДЕНЬ. І ВИ, ЗВИЧАЙНО, МІРКУЄТЕ, ДЕ ПРОВЕСТИ ЙОГО ЯКНАЙКРАЩЕ.

**АДРЕСИ
ВИХІДНОГО
ДНЯ**

ВІДПОЧИВАЙТЕ!

А ЛЮБИТЕЛІ колективного відпочинку, певно, вже придбали путівки маршрутів вихідного дня, що їх пропонує Кіровоградське бюро подорожей та екскурсій. Назвемо деякі з них: подорожі до Києва, Тирасполя (з відвіданням Кишинєва), Одеси, Черкаса, Канева, Вінниці, Дніпропетровська, Переяслав-Хмельницького, Умані, Севастополя. Вартість путівки для тридцяти екскурсантів — від 510 до 1137 карбованців.

З ВИЧАЙНО, зовсім не обов'язково виїздити за межі області. Можна прекрасно відпочити, скажімо, й на онікпівській турбазі «Лісова пісня» або ж на світловодській «Спавутич». Докладніше про все це можна довідатися по телефону 7-15-23 або 7-02-61. Вам розкажуть про кожен маршрут вихідного дня, по рідному краю чи просто по Кіровограду.

Я КЩО ви хочете зустрітися зі своїми улюбленими кіноартистами, героями мультфільмів — до ваших послуг кінотеатри міста. В «Комсомольці» триває показ художнього фільму білоруських кіномитців «Чорна берега» (початок сеансів 10.10.

12.50, 18.10). Кінотеатр «Мир» удень 14 січня покаже юного глядача мультиплікаційним збірником «Дід Мороз та Сірий Вовк» (початок сеансів — 9.00, 10.00 і кольоровим художнім фільмом «Солті» (США) початок сеансів — 11.00, 12.40).

Тут же продовжиться показ французького художнього кінофільму «Вендетта по-корсиканськи» (початок сеансів — 14.10, 15.40, 17.15, 18.50, 20.50).

У кінотеатрі імені Держинського ви зможете переглянути художню кінострічку «На грані прозору» (Югославія) (початок сеансів — 9.20, 11.20, 13.20, 15.20, 17.20, 19.00, 21.20).

Любителі документальних фільмів зможуть подивитися в кінотеатрі «Хроніка» стрічку «І виросли сини» та мультиплікаційний збірник.

В ОБЛАСНОМУ музично-драматичному театрі імені М. Л. Кропивницького сьогодні о 19 годині можна подивитися виставу «Дикий ангел» О. Коломийця, а завтра — «Моя чарівна леді» (за Бернардом Шоу).

ОТЖЕ, ХОРОШОГО, ЗМІСТОВОГО ВАМ ВІДПОЧИНКУ.

У П'ЯТИКЛАСНИКІВ —

П'ЯТІРКИ

У нас уже стало традицією на час зимових канікул організовувати для учнів масові спортивні заходи.

І ось цього разу спільно з міським ЛКСМУ та міським спорткомітетом ми провели турнір з шашок і шашів, настільного тенісу. Найбільш масовими були «Старті надії», фінальним поєдинком, у яких брали участь шість кращих команд-класів (по три класи від Ленінського й Кіровського районів), передували внутрішні.

«Старті надії» ще раз підтвердили, що в школах № 9, 19, 27, 11, 16, 34, кращі класи яких винесли у фінал, фізичному вихованню школярів приділяють особливу увагу. Якщо порівняти результати учасників цих змагань з усіх видів програми (біг — 30 м, стрибки в довжину, крок — 300, 500 м, підтягування на перекладні та ляманні на канаті), то видно, що фіналісти мають кращі показники, ніж того вимагає навчальна програма. Візьмемо, наприклад, стрибки в довжину серед хлопчиків. Результат 5 метрів 30 сантиметрів для учня п'ятого класу, що його показав Олег Лепатін (школа

№ 19), перевищує норматив другого юнацького розряду. Світлана Журавська (школа № 16) пробігла 30 метрів за 5 секунд. Це показник третього юнацького розряду. До речі, вони обоє стали переможцями «Стартів надії» у комплексному заліку.

Непоганих результатів досягли Сергій Берест (школа № 34) — з плавання, Ірина Мизенко (школа № 27) — зі стрибків у довжину, Вадим Лавренко (школа № 9) — з підтягування.

У загальнокомандному заліку перемогли юні спортсмени п'ятих класів школи № 19. На другому місці — п'ятий клас школи № 9, третє місце посіли учні школи № 16.

Успіхи переможців і призерів закономірні. Останнім часом у цих школах значно поліпшилася спортивно-масова робота з учнями молодших класів, розширилась матеріальна база для занять з фізкультури і спорту. Візьмемо, наприклад, школу № 19. Тут один із кращих у місті спортивний комплекс, добре проводяться уроки фізкультури, позакласна спортивно-масова робота. Тож не випадково ця школа минулого року виборола перше місце у спартакіаді міста, вдало виступає й нині, стала переможцем і на змаганнях, які щойно закінчилися.

І. РЯБЧУН,
інспектор шкіл Кіровоградського міськвкно.

**СУБОТНИЙ
ВИПУСК
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»**

„КАМ'ЯНА КВІТКА“

ТА ЇЇ ТВОРЕЦЬ

Ми купуємо в кіоску «Союздрук» конверти і, не переглядаючи, швидко кладемо їх у кишеню.

Та конверт № 88 звертає на себе увагу. На ньому зображено фонтан на ВДНГ. Схожий цей фонтан на чарівну кам'яну квітку. Він так і зветься: «Кам'яна квітка». І, мабуть, немає людини, яка не згадала б хазяйку Мічної гори і Павла Петровича Бажова, що розповів про неї.

А цього року минає 100 років з дня народження іззакра. Син майстра уральського заводу, Павло Петрович з глибокою повагою згадує своїх вихователів — старих заводських робітників. Згодом Бажов став народним

учителем. Протягом 15 років він під час кожних шкільних канікул пішки мандрував по рідному краю, спостерігав, як живуть люди, вивчав працю каменетесів, старателів, сталеварів, гранувальників.

І по-новому народжувався чудові перекази, які вже два століття складав народ.

Але за перо Бажова узявся лише після революції, коли народові дістався «ключ-землі». «Є камінь — ключ землі. До часу його нікому не дістати: ні простому, ні терплячому, ні едачливому, ні щасливому. Та коли народ вірним шляхом до своєї долі піде, тоді то-

му, хто попередить іде і народові шлях укаже, цей ключ землі сам у руки дається».

Так писав Бажов і сам боровся за те, щоб народ здобув «ключ землі». Доробившись до нього, він на фронті з 1918 по 1920 рік брав участь у громадянській війні.

Проте й у найважчі хвилини не залишав його герої уральських оповідей — майстри.

Хотів Данило-майстер передати в каміні красу простої лісової квітки. Все зробив. Була квітка дуже схожа, та не жила... На все життя лишилася в його душі туга. Туга за незаниманою, туга за несканованою прекрасними творіннями рук людських.

Таким і зуміла побачити Данила-майстра скульптор Е. Вишневецька. А її роботу відбито на маркірованому конверті № 4/86 і на марці № 3859.

І це не одне покоління дітей і дорослих дивитиме насолоду від чарівних образів уральських казок, а втілені в малюнках на конвертах, марках вони прикрасять не одну колекцію філателістів.

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ.

На малюнку: П. П. БАЖОВ.

На фотопропродукції: Данило-майстер з оповіді П. П. Бажова «Кам'яна квітка».

Протягом останніх днів до поштової скриньки «Диско-залу» надійшли замовлення від Т. СТАРЦЕВОЇ (Кіровоградський район), С. РЕВИ (Петрівський район), від двох учасників Голованівського району та багатьох інших любителів сучасної пісні. Шановні друзі! Як і завжди, в репертуарі «Диско-залу» поповняються нові твори на ваше замовлення. І все ж хотілося б, щоб наші читачі активніше включилися в розмову про естраду пісню, про майстерність співаків, творчість самодіяльних композиторів тощо.

Отже, чекаємо листів-роздумів, листів-порад, листів-зауважень.

А зараз — пісня на ваше замовлення.

НЕ НАДО БОЯТЬСЯ

(Пісня із телефільма «І це все о нем»)

Слова Евг. Евтушенко.
Музика Е. Крылатова.

Не надо бояться густого тумана,
Не надо бояться пуского кармана,
Не надо бояться ни горных

потоков,
Ни топей болотных, ни грязных
подонков.

Умейте всем страхам в лицо
рассмеяться,
Лишь собственной трусости

надо бояться.
Не надо бояться тяжелой задачи,
А надо бояться дешевой удачи.

Не надо бояться быть честным
и битым,
А надо бояться быть лживым

и сытым.
Умейте всем страхам в лицо
рассмеяться,

Лишь собственной трусости
надо бояться.

Ля-ля-ля...
Умейте всем страхам в лицо
рассмеяться,

Лишь собственной трусости
надо бояться.

СПОРТ

ФУТБОЛ. Вісім днів у Кіровограді тривав обласний турнір з міні-футболу. В ньому взяли участь вихованці відділень ДЮСШ відділів народної освіти Світловодська, Новоукаїнки, Новомиргорода, Бобринця, Долинської та обласного центру. Добре провели всі матчі організатори змагань — кіровоградці. Вони й піднялися на найвищу сходинку п'єдесталу пошани. Друге місце посіли футболісти Світловодська, третє — новоукаїнці.

ЛЕГНА АТЛЕТІКА. У манені Харківського тракторного заводу відбулась особисто-командна першість Центральної ради «Авангард» серед юнаків і літчат 1962–1963 років народження. В ній узяли участь і спортсмени Кіровоградщини. В ході бігу на дистанції 10 кілометрів світловодський Микола Азорський третім перетнув фінішну стрічку. Йому дісталася бронзова нагорода.

У командному заліку наші земляки-авангардці в другій групі посіли п'яте місце з чотирнадцяти.

В. ШАБАЛІН.

Редатор М. УСПАПЕНКО.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військового патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 30814. Індекс 61197. Обсяг 0,5 друк. арк.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва «Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Зам. № 22. Тираж 56 000.

ПОГОДА

Сьогодні в області і місті Кіровограді буде хмарно, мряка, туман. Вітер південний, 3–8 метрів на секунду. Температура повітря в області 0–5, у місті 0–2 градуси тепла.

За даними Українського бюро погоди, 14–15 січня слід чекати значну хмарність, невеликі опади, місцями хуртовину, ожеледь. Вітер західний, 5–10 метрів на секунду. Температура повітря вночі 4–9, удень 2–7 градусів морозу.